

GUD ÄR NÄRMARE ÄN DU TROR

Predikotema våren 2007

Korskyrkan Borås den 28 januari 2007, av Micael Nilsson

Söndagens tema: Hur kan jag bygga en relation till någon jag inte kan se?

Jag minns ett svårt samtal. En dag kom en äldre dam fram till mig efter en gudstjänst. Hon bad om samtalstid. Vi satt ner, och hon, som nu var omkring 80 år gammal, berättade att hon varit troende sedan barndomen. Men sa hon, jag har aldrig känt någon glädje. Vad är det för fel på mig? Hon berättade om sin kamp och om sin kramp, sina försök att vara en god kristen och en präktig människa. Hon var tacksam för hoppet men saknade glädjen.

Jag vet inte vad hon fick för hjälp av vårt samtal för jag har aldrig mött henne igen. Men jag har mött många som henne. Och ibland har jag mött hennes kamp i mitt eget liv. Kanske kan du också känna igen detta.

Kanske är du en sökare som vill veta mer, som läser om Gud och religioner och livfrågor, men du får inte tag på livet. Kanske är du en troende. Du tror på Gud, på Bibeln och på Jesus som din Frälsare, men ändå är du otillfredsställd. Om du känner igen något av detta ska jag strax läsa en bibeltext som behandlar din situation.

I vår rekommenderar vi en bok. Den finns till försäljning vid vårt bokbord. Vi tar fram ett samtalsmaterial för våra smågrupper, inspirerat av boken. Bokens tio kapitel ligger dessutom till underlag för tio av vårens gudstjänster. Boken heter *"Gud är närmare än du tror"* och är skriven av John Ortberg. Det är en ovanligt klok bok som kommer att bli till hjälp för såväl dig som är en sökare som för dig som redan är en troende men som vill tränga djupare in i din tro. Dagens predikan motsvaras av bokens tredje kapitel som har rubriken: *"Livet med Gud."*

Den enkla glädjen

Det finns en underbar liten bibelvers i evangelierna som beskriver något av kärnan i det kristna livet, Joh 20:20: *"Lärjungarna blev glada när de såg Herren."* Detta är den enkla glädjen. En okomplicerad glädje över Jesus. En glädje som springer fram ur upptäckten av vem han är och ur mötet med hans kärlek på ett personligt plan.

Det beskriver så väl min egen väg till Gud.

Jag kom till tro i tonåren, inte genom en djup livskris eller en intellektuell brottningskamp, men med glädjen som vägvisare. Så länge jag minns har jag längtat efter Gud och bett mina barnaböner. Och när jag, genom en kyrkas ungdomsgemenskap, äntligen såg Jesus blev jag glad. Jag blev så glad att jag beslutade mig för att följa honom.

Men med tiden har jag upptäckt att omkring den enkla glädjen står det ofta en ganska svår strid. Med tiden blev livet behängt av krav och uppgifter och förväntningar. Och den första enkla glädjen går då lätt förlorad.

Inte för att det skulle vara så. Inte för att det måste vara så. Men för att livet är förrädiskt.

Vårt hopp består i att Gud finns på riktigt. Den som älskar hett låter sig inte bli bortglömd. Gud stämmer nya möten med oss. Nu läser vi om ett sådant möte, Luk 10:38-42:

[38] Medan de var på väg gick han in i en by, och en kvinna som hette Marta bjöd honom hem till sig. [39] Hon hade en syster vid namn Maria, som satte sig vid Herrens fötter och lyssnade till hans ord. [40] Men Marta tänkte på allt hon hade att ordna med. Hon kom och ställde sig framför Jesus och sade: "Herre, bryr du dig inte om att min syster låter mig ensam

ordna med allt? Säg åt henne att hjälpa till." [41] Herren svarade henne: "Marta, Marta, du gör dig bekymmer och oroar dig för så mycket, [42] fast bara en sak behövs. Maria har valt det som är bäst och det skall inte tas ifrån henne."

John Ortbergs bok heter: "*Gud är närmare än du tror*"

På kyrkans fasad står dessa ord att läsa för var och en som passerar förbi: "*Gud är närmare än du tror*".

Jesus lovar oss sin egen närvaro, varje dag. Gud ÄR närmare än du tror. Kampen i våra liv handlar så ofta om att vi glömmer det, eller inte orkar ta det in i vår glädje. Bibeltexten berättar en del om varför det är så. Så var det nämligen för en kvinna som hette Marta. Jag klipper några ord om henne ur bibeltexten:

"... en kvinna som hette Marta bjöd honom hem till sig." Marta bjöd Jesus till sitt hem. Det var någonting mer än att lyssna på honom på torget eller i synagogan. Hemmet är någonting personligt. Det är att släppa in Jesus innanför tröskeln, innanför garden, innanför den personliga integritetsgränsen.

Det finns en tid för dig att lyssna till Jesus på distans. Att gå till en kyrka, att se en film, att läsa en bok. Men om det aldrig får bli personligt blir det aldrig på riktigt.

Det viktigaste mötet har Gud stämt med dig innanför din integritetsgräns – i ditt hjärta.

Marta bjöd Jesus till sitt hem. Det är ett uttryck för att hon bjöd in Jesus i sitt liv. Andra texter berättar att Marta var en Jesu efterföljare. Hon trodde på hans budskap. Hon bjöd honom till sitt hem – och in i sitt hjärta. Det är i den bönen och i det beslutet livet ligger fördolt. Du kan pröva hans lära genom att läsa om den. Du kan pröva hans församling genom att besöka en kyrka. Men du har inte prövat Jesus själv förrän du bjuder honom in i ditt eget hjärta. Johannes skriver, Joh 1:12: "*...åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn*".

Men fast Marta har gjort detta är det ändå oordning och sorg i hennes inre. Lyssna bara till nästa citat: **Hon kom och ställde sig framför Jesus och sade: "Herre, bryr du dig inte om att min syster låter mig ensam ordna med allt? Säg åt henne att hjälpa till."**

Det står inte om Marta att hon såg Jesus och blev glad. Marta såg Jesus och blev... arg!

Hon blev arg för att hennes syster satt vid hans fötter och fick vara "lat". Men hon måste styra och ordna med allt för att det praktiska ska fungera. Alltså blir hon arg. Och många av oss förstår henne väl, för varför ska några av oss slita livet ur oss när andra tar det lugnt?

Finns den diskussionen på din arbetsplats också?

Alltså är Marta arg... och irriterad... och besviken... Inte bara på sin syster utan också på Jesus.

Marta bär omkring på en massa uppdämd vrede. Texten är obarmhärtigt klarsynt, eller kanske just barmhärtigt avslöjande. Det finns en massa människor som bär omkring på uppdämd vrede. Den kan komma till uttryck genom högljudda utbrott eller genom tyst bitterhet eller nedstämd sorg. Jag har mött massvis av gamla helgon, som bjudit Jesus till hem och hjärta, men som bär på livsbesvikelser, tröttande förbittring, uppdämd vrede.

Och här är Marta. Men varför? Lukas förklarar: **Marta tänkte på allt hon hade att ordna med.**

Marta älskade Jesus. Hon hade bjudit honom till hem och hjärta. Men hon kände ingen glädje. Hon var bara trött och irriterad. Jesus var där. Gud är närmare än hon tror. Men det fick inte bryta in i Martas liv på ett verkligt sätt.

Hon fortsätter att leva precis som hon alltid gjort.

Min fru säger att jag bara kan göra en sak i taget. Jag håller med, men jag håller inte med om att det är en dålig egenskap. Se på Marta. Just nu försöker hon laga en måltid, städa ett hus, duka ett bord, lyssna till andlig undervisning samtidigt som hon försöker läxa upp sin syster. Och det blir fel.

Jag har mött många som Marta. Inte få av dem har varit pastorer, som ska ordna med måltiden, d.v.s. förkunnelsen, och kanske mycket annat praktiskt omkring gudstjänsten för att andra ska få lyssna till Gud. Och inte så sällan bär de på en alldeles egen otillfredsställelse.

Marta människorna är duktiga, präktiga, ärliga, aktiva... men trötta på allt. Vad ska vi göra med Marta? Och med oss själva, när vi liknar henne. När Gud är så nära, men vi samtidigt så långt borta?

Dags för att låta Jesus säga sitt, eller hur: "**Marta, Marta, du gör dig bekymmer och oroar dig för så mycket, fast bara en sak behövs. Maria har valt det som är bäst och det skall inte tas ifrån henne.**"

Jesus säger att det finns en lösning på vårt problem. Han säger att bara en sak behövs.

Om du har känt igen dig i Martas liv måste du vara intresserad av vad det kan vara för sak. Om du är en sökare som sökt förgäves eller en troende som inte vet vad du ska tro måste du vara intresserad av denna sak. Men saken är ingen pryl. Fast vi kanske trott det ibland. En ny videokanon till kyrkan, en plattskärm till hemmet, en ny bil, en mobiltelefon... eller kanske en ny kyrka till videokanonen. Nej "saken" är någonting helt annat. Saken är ett beslut. **Maria har valt det som är bäst...**

Vad är det för beslut? Hur gör man det valet?

Det handlar inte om att gå i kloster, åtminstone inte för de flesta av oss. Det handlar inte heller om att Gud bara talar till särskilt kontemplativa eller eftertänksamma personligheter. Det händer också att Jesus berömmar arbetare, trogna tjänare som varit trogna i sitt arbete osv. Maria satt vid Jesu fötter, men i Romarbrevet hälsar Paulus också till en Maria som arbetat mycket. Och det är ett erkännande till henne.

Nej, budskapet i texten är djupare än att du bara ska lära dig att ta det lugnt, finna en annan livsrytm osv. Marias beslut ligger i detta: **Maria... satte sig vid Herrens fötter och lyssnade till hans ord.**

Att sitta vid någons fötter var ett talessätt när evangeliet skrevs. Det betydde att man var någons lärjunge.

Marta bjöd Jesus till sitt hem men hon satte sig inte vid hans fötter. Hon är som en kristen som bjuder in Jesus i sitt liv, men som inte fortsätter att lära sig av honom, att lyssna till honom och att bli medveten om hans närvaro.

Du är inte bestämd till ett liv i otillfredsställelse, där din präktighet ska ersätta din glädje. Om du har bett ditt livs viktigaste bön och släppt in Jesus i hem och hjärta ska du nu också finna platsen vid hans fötter. **Och detta är viktigt:** Det handlar inte om ett nytt projekt du ska ta dig an. Du måste förstås finna dina former för livet med Gud, men mer än former och nya discipliner handlar det om att bli uppmärksam på hans närvaro i ditt liv. **En gång till:** Du måste finna dina former för livet med Gud, men mer än form och disciplin handlar det om att bli uppmärksam på Guds närvaro i ditt liv. För Gud är närmare än du tror.

Det är bara du som är långt borta ibland.

Marta tänkte på allt hon hade att göra. Tänk lite mindre på det. Tänk lite mer på vad Gud redan har gjort.

Det slår mig att det finns en parallell undervisning i Bibeln till den här texten. Den finns i Matt 6. Jesus talar om att inte ständigt oroas för mat och kläder. Att lära sig att släppa taget om problemen. Det är förstås lättare sagt än gjort. Men Jesus ger oss ett bra råd. Han säger att vi borde bli fågelskådare. - *Se på markens blommor. Se på fåglarna. Tänk på vad Gud har gjort. Han tar hand om er. Sök först Guds rike så ska ni få allt det andra också.*

Med andra ord: - *Se er omkring. Ser ni inte att det finns en Gud? Om Gud har skapat detta kan han också ta hand om er!*

Nu ska jag citera min kloka bok: *"Att sitta ner vid Jesu fötter är inte detsamma som att sitta passiv och vänta. Tvärtom vill Jesus ofta att vi ska vara aktiva: göra val, ta risker, anstränga oss, gå till handling. Att sitta vid Jesu fötter innebär i stället att ta till sig att han är närvarande här och nu, och att vi inte längre behöver låtsas att vi styr universum."* (Ortberg, sid 69) *"Grundregeln är... att vi inte behöver byta aktivitet för att kunna vara med Jesus. Det enda vi behöver göra är att bjuda in honom att delta i det vi håller på med just för stunden."* (Ortberg, sid 66)

Avslutning

Vad skulle jag säga till den gamla damen som levt i ett andligt krampstillstånd hela sitt liv?

Vad ska jag säga till Marta, till dig och till mig själv när det blir sant om oss? Jesus sa: - **Bara en sak behövs.** Men om det är så enkelt, varför är det då så svårt?

För att Marta gör sig bekymmer. Och för att du gör detsamma. Men tänk om du skulle ta Jesus på orden.

Om du aldrig har bjudit honom till hem och hjärta är det där du ska börja. Och du som redan gjort det ska finna platsen vid hans fötter. Söka dig tillbaka till detta enkla: *"Lärjungarna blev glada när de såg Herren."*

För Gud är här. Närmare än du tror.

Jag har ett förslag: Pröva John Ortbergs påstående den vecka som kommer *"Grundregeln är... att vi inte behöver byta aktivitet för att kunna vara med Jesus. Det enda vi behöver göra är att bjuda in honom att delta i det vi håller på med just för stunden."*

Ta korta stunder med Gud. Påminn dig om hans närvaro. Sänd en tanke, en bön eller ännu bättre: ett tack!

Marta stod i köket när Jesus satt i vardagsrummet. Men hon hade inte ens behövt byta rum. Köket kan bli en gudstjänstlokal. En god väninna berättade för oss när vi bodde i Huskvarna: - *Varje gång jag bakar bröd ber jag för er. Jag vet inte varför det var så. Men jag åt hennes bröd med ännu större glädje efter det.*

En av de stora kristna mystikerna genom tiderna, broder Lorens, gjorde sina kökssysslor till gemenskap med Gud. Han skriver: *"Det är inte nödvändigt att ha stora saker att göra. Jag vänder mina små omeletter i stekpannan av kärlek till Gud."*

Låt mig avsluta med ännu ett förslag. Ett förslag till en bön att börja dagen med: *"Ge mig idag en lärjunges tunga så att jag kan ge den trötte mod. Ge mig idag en lärjunges öra så att jag kan höra din röst."*

Se Jes 50:4